

Miquel Abras i Gemma Roig, una conversa entre copes

El músic i la sommelier empordanesos protagonitzen la segona conversa de 'Músics i Cellers'

Miquel Abras i Gemma Roig | Juan Miguel Morales

L'esperit empordanès impregna les cançons del bisbalenc **Miquel Abras** i els vins del Celler Mas Llunes, de Garriguella. Són creacions artesanals, elaborades amb molta cura per tots els detalls i amb la voluntat d'emocionar amb el tast. Sempre buscant una veu i un gust ben particulars.

El celler Mas Llunes és a una de les entrades al poblet de Garriguella, a l'Alt Empordà. L'hem visitat amb el cantant **Miquel Abras**, que l'any passat va presentar amb veu trencada i guitarra acústica l'àlbum *La vida en un sospir* (Música Global, 2017), i ens ha rebut la sommelier Gemma Roig, que fa pocs anys que treballa al celler familiar, però que hi aporta joventut i encomana la seva passió per les vinyes i el vi. A l'hivern els ceps estan ben pelats i és quan s'aprofita per esporgar-los i deixar-los a punt. Hem visitat les vinyes mentre Roig explicava les característiques d'un terreny amb sòl de pissarra com el seu o les diferències en la producció de raïm entre una vinya jove i una altra de vella. De tornada al celler, ha posat en marxa un audiovisual projectat sobre una taula rodona i pensat per convertir el tast de vins en una experiència multisensorial que perduri en la memòria de l'espectador. «Una manera que la gent et valori és saber diferenciar-te, cosa que també passa amb la música. Amb el tema de l'enoturisme fem visites amb un tast sensorial que hem lligat a una banda sonora i visual. Volem fer un tast diferent per despertar els sentits i que ens apropi a l'art», determina la sommelier.

La conversa de Gemma Roig i **Miquel Abras** els ha dut a trobar paral·lelismes entre la música i

l'elaboració del vi. «Igual que vosaltres graveu les cançons perquè us agraden, els vins que fem primer de tot ens han de satisfer a nosaltres», assegura Roig. El cantant ho veu de la mateixa manera i rebla: «I sobretot, cal que emocionin. Si faig una cançó que a mi m'emociona, sé que també emocionará l'altra gent». D'alguna manera es posen d'acord que fer vi també és un art: «El vi té un component artístic. Pots fer mil elaboracions. Cada vinya és diferent i pot donar un vi diferent, però hi ha una part artística que la posem nosaltres: pots triar quan has de collir el raïm, quant de temps l'has de tenir en bota, en quin tipus de bota... Hi ha gent que torna a fer servir àmfores, i nosaltres hem construït un ou de ciment. Cada any provem coses noves. L'any passat vam envellir un vi blanc en aquest recipient però encara no ha sortit a la venda. Segurament serà una novetat de l'any que ve».

Recuperar les arrels

Fa molts segles que es fan vins i cançons a Catalunya. Després d'anys emmirallant-se en l'estranger, una disciplina i l'altra viuen ara un moment dolç de gran creativitat. «A mi m'ha passat el mateix que a molts altres músics. Hem buscat inspiració en les músiques de fora però a mesura que hem evolucionat hem anat descobrint els músics d'aquí. Jo escoltava **The Police, U2...** i no va ser fins als 20 anys que vaig descobrir un disc de **Lluís Llach** titulat *Verges 50* (Ariola, 1980), que em va canviar la vida. I més tard vaig escoltar **Serrat, Bonet, Raimon...** Quan vaig pair-ho i fer-ho servir ja tenia més de 30 anys! Abans semblava que lo de casa era dolent. Ara s'ha normalitzat», confessa el cantant. La vinyatera hi està d'acord: «Hi va haver una època en què es va plantar molt de cabernet. Ens emmirallàvem en zones de França que tenien aquesta varietat i eren molt reconegudes. Darrerament hem buscat les nostres arrels i posem en valor una manera pròpia de fer vi. Els vins del nostre celler tenen un caràcter diferent dels altres. Són caldos frescos i aposten pel caràcter empordanès, per això treballem sobretot amb varietats tradicionals, especialment carinyena i garnatxa. Però també amb varietats de fora que s'han adaptat al territori empordanès, com el sirà o el merlot, que complementen els nostres vins i hi aporten trets diferents».

Arribada l'hora de les confessions, **Abras** explica que no hi entén gaire, de vins. «No en soc un expert ni de bon tros, però m'agrada el vi, sobretot el negre. A casa només hi han entrat bons vins perquè el meu pare hi és un aficionat i sempre ha tingut molta cura amb les ampolles.» Per la seva banda, la sommelier també ho té clar: «Escolto música variada, sobretot indie i pop-rock. A l'estiu m'agrada anar a algun concert dels festivals que fan a l'Empordà. L'any passat vaig poder anar al de **Txarango** i **Gertrudis** del Sons del Món, i també a alguns de l'Acústica».